ബാധ്യതാ നിരാകരണപത്രം (Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം ഭാരതസർക്കാർ സ്ഥാപനമായ എ.ഐ.സി.ടി.ഇ.-യുടെ "അനുവാദിനി" എന്ന നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയും കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.ടി ഡയറക്ടറേറ്റിന്റെ സാധൂകരണത്തോടെയും തർജ്ജമ നടത്തിയിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

ബോബി

v.

കേരള സംസ്ഥാനം

(2009 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1439)

ജനുവരി 12, 2023

[ജസ്റ്റിസ് ബി.ആർ. ഗവായ്, എംഎം സുന്ദ്രേഷ്]

1872 ലെ തെളിവ് നിയമം- വകുപ്പ് 27 - വസ്തുത കണ്ടെത്തൽ - ക്രിമിനൽ വിചാരണ- മൂന്ന് പ്രതികൾ - മൂന്നാം പ്രതിയായ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയതായി ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവന- പരാതിക്കാരിയുടെ ഭർത്താവിന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുക്കൽ - തെളിവുകളുടെ വിലമതിപ്പ് - വിധിച്ചു: കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത വസ്തു ലഭ്യമായ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകണം എന്നതും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പ്രതിക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതും, നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നതും വകുപ്പ് 27 ബാധകമാകുന്നതിന് ആവശ്യമാണ് - സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ മുൻ ഉപയോക്താവ് അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല ചരിത്രം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല - നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്നത് സംബന്ധിച്ച് ഒരു പരിധി വരെ ഉറപ്പ് ലഭിക്കുന്നു, തൽഫലമായി പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ തെളിവുകളിൽ ഉൾപ്പെടുത്താൻ സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാൻ കഴിയും - വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ടെത്തൽ പഞ്ചനാമ സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന് നിയമം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ റിക്കവറി പഞ്ചനാമ പ്രസ്തുത ആവശ്യകതയ്ക്ക് അനുസൃതമല്ല, കൂടാതെ മൂന്നാം പ്രതി-അപ്പീൽവാദിയുടെ മൊഴി വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. - തൽഫലമായി, മൂന്നാം പ്രതി- അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണയിൽ മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടു- ഐപിസി- വകുപ്പ് 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 395, 364, 365, 380, 201, 302 എന്നി വകുപ്പുകൾ

തെളിവ് നിയമം, 1872 - വകുപ്പ് 27 - പ്രയോഗം - വിധിച്ചു: നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് ഒരു പരിധിവരെ ഉറപ്പുലഭിക്കുന്നു, തൽഫലമായി പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ തെളിവായി നൽകാൻ സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് വകുപ്പ് 27 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ.

തെളിവ് – അവസാന കാഴ്ചാ സിദ്ധാന്തം – ചർച്ച ചെയ്യപ്പെട്ടു – വിധിച്ചു: കുറ്റാരോപിതനൊപ്പം മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ട സമയവും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള സമയവ്യത്യാസം വളരെ ചെറുതാണെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതനല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി കുറ്റകൃത്യം നടത്താനുള്ള സാധ്യത അസംഭാവ്യമാണ്– അവസാനമായി പ്രതിക്കൊപ്പം കണ്ട സമയവും മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വളരെ വലുതാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾ അതിനിടയിൽ വരാനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

ക്രിമിനൽ വിചാരണ– കൊലപാതക കേസ് – സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുള്ള കേസ് – സാഹചര്യത്തെളിവുകളുടെ വിലമതിപ്പ്– പിഡബ്ല്യു 1 നൽകിയ തെളിവുകൾ പ്രകാരം, മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നതാണ് വസ്തുതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റാരോപിതനെതിരായ ഒരേയൊരു സാഹചര്യം– എന്നിരുന്നാലും, അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റ സ്ഥിരീകരണം ശരിവെക്കാൻ കഴിയില്ല – കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന നിഗമനത്തിലേക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നിലേക്കും നയിക്കാത്ത വിധത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടു. – അപ്പീൽ വാദിക്കെതിരായ കുറ്റസ്ഥിരീകരണം നടത്തിക്കൊണ്ട് വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിയും, അത് സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച ആക്ഷേപിത വിധിയും റദ്ദാക്കി– അപ്പീൽ വാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി – ഐപിസി– വകുപ്പുകൾ 395, 364, 365, 380, 201, 302, 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 302.

തെളിവുകൾ – സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ – വിലമതിപ്പ് – സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്ന ഒരു കേസിലെ കുറ്റസ്ഥിരീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സുവർണ തത്വങ്ങൾ – ചർച്ച ചെയ്തു – ക്രിമിനൽ വിചാരണ.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട് കോടതി

വിധിച്ചു: 1. കുറ്റാരോപിതൻ പ്രസ്തുത കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നതിനുള്ള സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണമായും തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു കോടതി കുറ്റാരോപിതനെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് കുറ്റാരോപിതൻ 'കുറ്റവാളിയാണ്' എന്ന് ഉറപ്പാക്കാണം, അല്ലാതെ 'കുറ്റവാളിയായിരിക്കാൻ ഇടയുണ്ട്" എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റ സ്ഥിരീകരണം നൽകരുത് എന്നത് ഒരു പ്രാഥമിക തത്വമാണ്. 'തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്നതാണ്' എന്ന് പറയുന്നതും 'തെളിയിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം' എന്നു പറയുന്നതും തമ്മിൽ വ്യാകരണപരമായി മാത്രമല്ല, നിയമപരമായും വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകൾ

കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റം ചെയ്തിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയിലേക്ക് മാത്രം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതാകണം. അതായത്, കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണ് എന്നതല്ലാതെയുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിഗമനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കരുത്. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ഒരൊറ്റ നിഗമനം ഒഴികെയുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിരസിക്കാനാകുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം സാഹചര്യങ്ങൾ. പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു സാധ്യതയും അവശേഷിപ്പിക്കാത്തവിധം തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല പൂർണ്ണതയുള്ളതാകണം. മാനുഷികമായ എല്ലാ സാധ്യതകൾ പ്രകാരവും ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തത് കുറ്റാരോപിതനായിരിക്കണം എന്ന് തെളിയിക്കുകയും വേണം. [ഖണ്ഡിക 10]

2. വസ്തു ലഭ്യമായ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകണം കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത എന്നതും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പ്രതിക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതും, നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നതും വകുപ്പ് 27 ബാധകമാകുന്നതിന് ആവശ്യമാണ്. സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ മുൻ ഉപയോക്താവ് അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല ചരിത്രം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ കണ്ടെത്തൽ പഞ്ചനാമ സൃഷ്ടിക്കണമെന്ന് നിയമം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. നിലവിലെ കേസിലെ റിക്കവറി പഞ്ചനാമ പ്രസ്തുത ആവശ്യകതയ്ക്ക് അനുസൃതമല്ല, കൂടാതെ മൂന്നാം പ്രതി–അപ്പീൽവാദിയുടെ മൊഴി വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. തൽഫലമായി, മൂന്നാം പ്രതി– അപ്പീൽവാദിയുടെ പ്രേരണയിൽ മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെത്തിയ സാഹചര്യം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടു (ഖണ്ഡിക 21, 26)

3. ഒന്നാം പ്രതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ആശ്രയിച്ചിട്ടുള്ള അധിക സാഹചര്യം എന്നത് മൺവെട്ടിയുടെ വീണ്ടെടുക്കലാണ്. മൂന്നാം പ്രതി / അപ്പീൽവാദിയുടെ നിർദേശ പ്രകാരം മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തതായി പറയപ്പെടുന്ന അതേ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മൺവെട്ടിയും കണ്ടെടുത്തുവെന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. മൺവെട്ടി കണ്ടെടുത്ത സ്ഥലം മൂന്നാം പ്രതി– അപ്പീൽവാദിയുടെതെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയിൽ നിന്ന് നേരത്തെ തന്നെ വ്യക്തമായിരുന്നുവെന്ന് വിചാരണ കോടതി വിലയിരുത്തി. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസ്തുത മൺവെട്ടിയുടെ വീണ്ടെടുക്കൽ തെളിവായി സ്വീകാരിക്കാമെന്ന് അവർ കരുതി. നേരത്തേ അറിയാമായിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്നാണ് ഈ വീണ്ടെടുക്കൽ നടന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്, ഇത് ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മാത്രം അറിവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതല്ല. അതിനാൽ, അത്തരമൊരു കണ്ടെത്തലിൽ എത്തിയതിൽ വിചാരണക്കോടതി വീണ്ടും പിഴവു വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്. [ഖണ്ഡിക 28]

4. പിഡബ്ല്യു 1ന്റെ തെളിവുകൾ പ്രകാരം, മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം പ്രതിയും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന സാഹചര്യം മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ അവശേഷിക്കുന്നതെന്നത് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം, കുറ്റസ്ഥിരീകരണം നടത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തത് മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദി നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു. വിചാരണക്കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പോലും മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തത് പ്രഹസനവും കെട്ടിച്ചമച്ചതുമാണ്. മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരത്തേ അറിയാമായിരുന്നതാണ് എന്ന് വിചാരണക്കോടതി പോലും അഭിപ്രായപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു നിന്നാണ് ഒന്നാം പ്രതി നൽകിയ വിവരപ്രകാരം മൺവെട്ടി കണ്ടെടുത്തത്. അതിനാൽ, പ്രതി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു നിഗമനത്തിലേക്കും നയിക്കാത്ത തരത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു. [ഖണ്ഡിക 29, 30]

ശരദ് ബിർദിചന്ദ് സർദ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര (1984) 4 എസ്സിസി 116 : [1985] 1 എസ് സിആർ 88; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി. v. സതീഷ്* (2005) 3 എസ്സിസി 114 : [2005] 1 എസ്സിആർ 1132; *ചന്ദ്രൻ v. ദി സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ് നാട്* (1978) 4 എസ്സിസി 90 : [1979] 1 എസ്സിആർ 176; *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക v. ഡേവിഡ് റൊസാരിയോ ആൻഡ് അദർ* (2002) 7 എസ്സിസി 728: [2002] 2 എസ്സിആർ 419, *സുബ്രഹ്മണ്യ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക* 2022 എസ്സിസി ഓൺലൈൻ എസ്സി 1400 – ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

സുരേഷ് ചന്ദ്ര ബഹ്രി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ 1995 സപ്ലിമെന്ററി. (1) എസ്സിസി 80 : [1994] 1 സപ്ലിമെന്ററി. എസ്സിആർ 483 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

പുലുകുരി കോട്ടയ്യ ആൻഡ് അദേർസ് v. കിംഗ്-എംപറർ 1946

എസ്സിസി ഓൺലൈൻ പിസി 47 – പരാമർശിച്ചിരിക്കുന്നു.

കേസ് ലോ റഫറൻസ്

[1994] 1 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 483- ഖണ്ഡിക 8- പരാമർശിച്ചു

[1985] 1 എസ്സിആർ 88-ഖണ്ഡിക 9-ആശ്രയിച്ചു

[2005] 1 എസ്സിആർ 1132- ഖണ്ഡിക 16- ആശ്രയിച്ചു

[1979] 1 എസ്സിആർ 176-ഖണ്ഡിക 22-ആശ്രയിച്ചു

[2002] 2 സപ്ലിമെന്ററി എസ്സിആർ 419 – ഖണ്ഡിക 24-ആശ്രയിച്ചു

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2009 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1439,

2005-ലെ സി.ആർ.എൽ.എ നമ്പർ 326-ലെ എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതിയുടെ 25.08.2008-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

ആർ. ബസന്ത്, അഡ്വ. അബ്ദുള്ള നസീഹ് വി.ടി., മീന കെ. പൗലോസ്, അക്ഷയ്, അശോക് ബസോയ, ശ്രുതി ജോസ്, പി.എസ്. സുധീർ, എന്നിവർ അപ്പീൽവാദിക്കായി ഹാജരായി

കെ.എൻ. ബാലഗോപാൽ, ഹർഷദ് വി.ഹമീദ്, ദിലീപ് പൂളക്കോട്ട്, ആഷ്ലി ഹർഷാദ് എന്നിവർ എതിർകക്ഷിക്കായി ഹാജരായി.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത് **ജസ്റ്റിസ് ബി.ആർ. ഗവായ്,**

1. 2005 ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 326, 230, 847 എന്നിവയിൽ എറണാകുളത്തെ കേരള ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച് 2008 ഓഗസ്റ്റ് 25 ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തെയും ഉത്തരവിനെയും ചോദ്യം ചെയ്താണ് ഈ അപ്പീൽ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗ് (ഒന്നാം പ്രതി) , ബോബി (മൂന്നാം പ്രതി/ഇവിടത്തെ അപ്പീൽവാദി) എന്നിവർ സമർപ്പിച്ച അപ്പീലുകൾ തള്ളിക്കൊണ്ടും 2003-ലെ 208-ാം നമ്പർ സെഷൻസ് കേസിൽ തൃശ്ശൂർ ഫാസ്റ്റ് ട്രാക്ക് കോടതി -2 (അഡ് ഹോക്ക് കോടതി) അഡീഷണൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജി (ഇനിമുതൽ വിചാരണക്കോടതി എന്ന് പരാമർശിക്കും) 2004 ഡിസംബർ 18-ന് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ പുറപ്പെടുവിച്ച കുറ്റ സ്ഥിരീകരണവും ശിക്ഷാവിധിയും ശരിവെച്ചുകൊണ്ടുമാണ് ഹൈക്കോടതി അപവദിത വിധിന്യായം നൽകിയത്. എന്നിരുന്നാലും, ബിജു @ ബാബി (രണ്ടാം പ്രതി) സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി അനുവദിക്കുകയും കുറ്റം ചുമത്തിയ എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു.

2. വിശദാംശങ്ങൾ ഒഴിവാക്കിക്കൊണ്ട്, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീലിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ ചുവടെ ചേർക്കുന്നു:

2.1 2000 നവംബർ 21-ന് ലീല w/o വിശ്വനാഥൻ (പരാതിക്കാരി/പിഡബ്ല്യു-1) തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ അന്തിക്കാട് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ ഒരു മൊഴി നൽകി. മരണപ്പെട്ട തന്റെ ഭർത്താവ് വിശ്വനാഥന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ ഷിബു സിംഗ് (ഒന്നാം പ്രതി) ഒരു കുറ്റവാളിയാണെന്നും നിരവധി മോഷണ കേസുകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതിനാൽ അപ്പോൾ ജയിൽ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും അതിൽ പറയുന്നു. പ്രസ്തുത കളവുകളിലെ മോഷണ മുതലുകൾ തന്റെ ഭർത്താവാണ് കൈകാര്യം ചെയ്ത് തീർപ്പാക്കിയതെന്നും അവർ വെളിപ്പെടുത്തി.

2.2 ഒന്നാം പ്രതി ഷിബു സിംഗ് ജയിലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഒളിവിലായിരുന്നുവെന്ന് പരാതിക്കാരി പറഞ്ഞു. ജയിലിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ട് ഒഴിവിൽ കഴിയുന്ന വിവരം വിശ്വനാഥൻ (മരിച്ചയാൾ) പൊലീസിനോട് വെളിപ്പെടുത്തുമെന്ന് ഭയന്ന് ഷിബു @ ഷിബു സിംഹം (ഒന്നാം പ്രതി) രണ്ടാം പ്രതി മുതൽ ഏഴാം പ്രതി വരെയുള്ള മറ്റ് പ്രതികളും ചേർന്ന് 20.11.2000 ന് രാത്രി 08.00 ന് വിശ്വനാഥന്റെ (മരിച്ച) വീട്ടിലേക്ക് ജീപ്പിൽ എത്തി. തുടർന്ന് പ്രതികൾ വിശ്വനാഥനെ (മരിച്ചയാളെ) കത്തി ചൂണ്ടി ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും വായിലേക്ക് ബലമായി മദ്യം ഒഴിക്കുകയും അബോധാവസ്ഥയിലാകുന്നതുവരെ കുടിക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ലീല (പരാതിക്കാരി/ പിഡബ്ല്യു–1) ഇടപെടാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ, പ്രതികൾ കൈയിൽ കരുതിയ കത്തി ഉപയോഗിച്ച് ആക്രമിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതിനാൽ കൈപ്പത്തിക്ക് പരിക്കേറ്റു. അതിനുശേഷം ലീലയെയും (പരാതിക്കാരി/പിഡബ്ല്യു–1) ഭർത്താവിനെയും കണ്ണുകെട്ടിക്കൊണ്ട് ജീപ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി. ഏകദേശം 30 കിലോമീറ്റർ ദൂരം താണ്ടിയതിന് ശേഷം, പരാതിക്കാരിയെ/ പിഡബ്ല്യു 1–നെ അവരുടെ ജന്മനാടായ പൂമലയിൽ ഇറക്കി. പ്രസ്തുത ഗ്രാമത്തിലെ ബൈജു എന്ന പ്രദേശവാസിയുടെ സഹായത്തോടെ തന്റെ വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ, മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് അവൾ സഹോദരൻ ബാബുവിനെ (പി.ഡബ്ല്യു.6) അറിയിച്ചു. ബാബു പ്രസ്തുത രാത്രിയിൽ വിശ്വനാഥനെ (മരിച്ചയാൾ) തിരഞ്ഞു. അടുത്ത ദിവസം, അതായത്, 2000 നവംബർ 21 ന്, ലീല (പരാതിക്കാരി / പിഡബ്ല്യു –1) ബാബുവിനോടൊപ്പം (പിഡബ്ല്യു –6) ചെന്ന് തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിലെ അന്തിക്കാട് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ മൊഴി നൽകി. മേൽപ്പറഞ്ഞ പരാതിയുടെ ഉള്ളടക്കത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, 1860 ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 395, 365 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രതികൾക്കും മറ്റ് അജ്ഞാത വ്യക്തികൾക്കുമെതിരെ ഒരു പ്രഥമ വിവര റിപ്പോർട്ട് (ചുരുക്കത്തിൽ, "എഫ്ഐആർ") (ലക്ഷ്യരേഖ – 19)രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു.

2.3 ബോബിയെ (മൂന്നാം പ്രതി/ അപ്പീൽവാദി) 2000 നവംബർ 25 ന് പോലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ (ലക്ഷ്യരേഖ പി–23) പട്ടിത്തറയിൽ ഭാരതപ്പുഴയുടെ തീരത്ത് കുഴിച്ചിട്ട വിശ്വനാഥന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തു. കൂടാതെ, മോഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വസ്തുക്കളും മൂന്നാം പ്രതിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കണ്ടെടുത്തു, അത് ലക്ഷ്യരേഖ പി –14 ആയി രേഖപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. ഷിബു@ ഷിബു സിംഗ് (ഒന്നാം പ്രതി), ബിജു @ ബാബു (രണ്ടാം പ്രതി) എന്നിവരെ 2000 നവംബർ 28 ന് ഗുരുവായൂരിലെ ലോഡ്ജിൽ നിന്ന് ഗുരുവായൂർ പൊലീസ് അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. തുടർന്ന് 2000 ഡിസംബർ 2 ന് ഇവരെ അന്തിക്കാട് പൊലീസിന് കൈമാറി. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗിന്റെ (ഒന്നാം പ്രതി) വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴി പ്രകാരം, മരിച്ചയാളെ കുഴിച്ചിട്ട സ്ഥലത്തു നിന്നും, ഈ കുഴിയെടുക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച മൺവെട്ടി പ്ലാസ്റ്റിക് ബാഗിൽ ഒളിപ്പിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തി.

2.4 അന്വേഷണം അവസാനിച്ചപ്പോൾ, തൃശ്ശൂർ രണ്ടാം കോടതിയിലെ ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ് ഫസ്റ്റ് ക്ലാസ് മുമ്പാകെ ഒരു കുറ്റപത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. കേസ് വിചാരണയ്ക്കായി തൃശ്ശൂർ സെഷൻസ് കോടതിയിലേക്ക് മാറ്റി.

2.5 ഐപിസി 34-)o വകുപ്പിനോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 395, 364, 365, 380, 302 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങളാണ് വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത്.

2.6 കുറ്റാരോപിതരായ എല്ലാവരും കുറ്റം നിഷേധിക്കുകയും വിചാരണ നേരിടുമെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 33 സാക്ഷികളെയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ വിസ്തരിച്ചത്. എം.ഒ. 1 മുതൽ എം.ഒ. 14 വരെ അടയാളപ്പെടുത്തിയ 14 മെറ്റീരിയൽ ഒബ്ജക്ടുകളും പ്രോസിക്യൂഷൻ രേഖയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തി. പ്രതിഭാഗത്ത് നിന്നുള്ള ക്രോസ് വിസ്താരത്തിൽ മരിച്ചയാളുടെ പിതാവ് ശേഖരനെ (ഡിഡബ്ല്യു -1) വിസ്തരിച്ചു. 1973 ലെ ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ 313-ാം വകുപ്പ് (ചുരുക്കത്തിൽ "സി.ആർ.പി.സി.") പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതരെ ഇനിപ്പറയുന്ന രീതിയിൽ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോൾ തങ്ങൾക്കെതിരായ തെളിവുകൾ അവർ നിഷേധിച്ചു. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗ് (ഒന്നാം പ്രതി), ബിജു @ ബാബു (രണ്ടാം പ്രതി), ബോബി (മൂന്നാം പ്രതി/ അപ്പീൽ) എന്നിവർ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് വിചാരണ കോടതി കണ്ടെത്തുകയും അതനുസരിച്ച് വകുപ്പ് 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന ഐപിസി വകുപ്പ് 302 പ്രകാരവും ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റത്തിന് ജീവപര്യന്തം തടവിന് ശിക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. ഐപിസി വകുപ്പ് 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന 364, 395, 201 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് വ്യത്യസ്ത കാലയളവുകളിലെ കഠിനതടവും കോടതി വിധിച്ചു. ശിക്ഷാവിധികൾ ഒരുമിച്ച് നടപ്പിലാക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചു.

2.7 അപവദിത വിധിന്യായത്തിൽ ഖിന്നരായ, 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള പ്രതികൾ അതാത് അപ്പീലുകൾ ഹൈക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ചു. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗ് (ഒന്നാം പ്രതി), ബോബി (മൂന്നാം പ്രതി/ അപ്പീൽവാദി) എന്നിവർ സമർപ്പിച്ച അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെങ്കിലും ബിജു @ ബാബു (പ്രതി നമ്പർ 2) നൽകിയ അപ്പീൽ അനുവദിക്കുകയും ബിജു @ ബാബുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ വിചാരണക്കോടതി നൽകിയ കുറ്റസ്ഥിരീകരണവും ശിക്ഷാവിധിയും റദ്ദാക്കുകയും ചെയ്തു.

3. അപ്രകാരം അസ്വസ്ഥനായാണ്, ഇപ്പോഴത്തെ അപ്പീൽ.

4. അപ്പീൽവാദി-ബോബിയെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് സീനിയർ കൗൺസിലർ s ശ്രീ ആർ ബസന്ത്, കേരള സർക്കാരിന് വേണ്ടി ഹാജരായ മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ കെ എൻ ബാലഗോപാൽ എന്നിവർ ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങൾ ഈ കോടതി കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

5. ഐപിസി 34 നോട് ചേർത്തുവായിക്കുന്ന ഐപിസി 395, 365, 364, 201, 380, 302, 302 വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റങ്ങൾക്ക് അപ്പീൽവാദിക്കെതിരേ കുറ്റ സ്ഥിരീകരണവും ശിക്ഷാവിധിയും നൽകിയതിൽ വിചാരണകോടതിക്കും ഹൈക്കോടതിക്കും തെറ്റുപറ്റിയെന്ന് മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ ബസന്ത് വാദിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദിയായ ബോബിക്കെതിരായ കേസ് സംശയാതീതമായി തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്നും പ്രോസിക്യൂഷന്റെ ഭാഗത്ത് പ്രകടമായ പോരായ്മകളുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. വിചാരണ വേളയിൽ വിസ്തരിച്ച പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിൽ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതി പോലും കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ബിജു @ ബാബുവുമായി (രണ്ടാം പ്രതി) ബന്ധപ്പെട്ട് പരാതിക്കാരി / പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ മൊഴിയിലെ പ്രകടമായ പൊരുത്തക്കേടുകളും ഹൈക്കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു, അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പ്രസ്തുത പ്രതി ബിജു @ ബാബുവിനെ (രണ്ടാം പ്രതി) അദ്ദേഹത്തിനെതിരായ എല്ലാ ആരോപണങ്ങളിൽ നിന്നും ഹൈക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കി.

6. പൊലീസിന് മുമ്പിൽ നടത്തിയ പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ നൽകുന്ന പ്രേരണ പ്രകാരം ഒരു വീണ്ടെടുക്കൽ നടപ്പാക്കുമ്പോൾ1872 ലെ ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ (ഇനിമുതൽ 'തെളിവ് നിയമം' എന്ന് വിളിക്കുന്നു) വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം ഒരു മെമ്മോറാണ്ടം ആവശ്യമാണെന്ന് ശ്രീ ബസന്ത് പറയുന്നു. നിലവിലെ കേസിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന തെളിവുകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, മരിച്ച വിശ്വനാഥന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്ത സമയത്ത് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരമുള്ള അത്തരം മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കിയിട്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ ഈ വീണ്ടെടുക്കൽ സമയത്ത് സ്വതന്ത്രരായ അഥവാ പഞ്ച് സാക്ഷികളുടെ ഒപ്പുകൾ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. ബോബിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത മെമ്മോറാണ്ടം തയ്യാറാക്കേണ്ടത് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'ഐഒ') കടമയാണെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. ഐഒ-യുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള അത്തരം നിഷ്ക്രിയത്വം പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസിനെ ദുർബലപ്പെടുത്തും, കുറഞ്ഞപക്ഷം മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം വീണ്ടെടുത്തത് തെളിയിക്കുന്ന കാര്യത്തിലെങ്കിലും ഇത് പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു.

7. വിചാരണക്കോടതി അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ മാത്രമാണ് ആശ്രയിച്ചിരുന്നതെന്നും ഈ കേസിലെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖലയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് പ്രോസിക്യൂഷൻ അത് തെളിയിച്ചതെന്നും ശ്രീ ബസന്ത് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തം തെളിയിക്കുന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം കുറ്റാരോപിതനായ വ്യക്തിയുടെ ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ കഴിയില്ലെന്നും വിചാരണ വേളയിൽ പരിശോധിക്കുന്ന സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളും രേഖകളിലെ മറ്റ് തെളിവുകളും ഇതിനെ സ്ഥിരീകരിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം പറയുന്നു.

താഴെപ്പറയുന്ന കോടതികൾ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെ മൊഴികളിലെ പൊരുത്തക്കേടുകൾ കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, ഈ കാരണത്താൽ മാത്രം അപ്പീൽവാദിയുടെ ശിക്ഷ നിലനിർത്താൻ സാധിക്കില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

8. നേരെമറിച്ച്, കുറ്റാരോപിതർ ചുമത്തപ്പെട്ട കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് ചുവടെയുള്ള കോടതികൾ ഒരുപോലെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് ശ്രീ ബാലഗോപാൽ വാദിക്കുന്നു. കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ സംശയാതീതമായി തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറ്റാരോപിതർ കുറ്റകൃത്യം നിർവഹിച്ചുവെന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു നിഗമനത്തിലേക്കും നയിക്കാത്ത തരത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല തെളിയിക്കാനായിട്ടുണ്ട്. *സുരേഷ് ചന്ദ്ര ബഹ്രി v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ബീഹാർ*[1] കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ വിധിന്യായത്തെ അദ്ദേഹം ആശ്രയിക്കുന്നു.

9. നിലവിലെ കേസ് തികച്ചും സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതാണ് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. പൂർണ്ണമായും സാഹചര്യ തെളിവുകളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു കേസിലെ ശിക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സുവർണ്ണ തത്വങ്ങൾ *ശരദ് ബിർദിചന്ദ് സർദ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര*[2] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് മുന്നോട്ടുവച്ചിട്ടുണ്ട്.

മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിലെ ഈ കോടതിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ ഇവിടെ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും:

> "153. ഈ തീരുമാനത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മ വിശകലനം കാണിക്കുന്നത് ഒരു പ്രതിക്കെതിരായ ഒരു കേസ് പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് ഇനിപ്പറയുന്ന വ്യവസ്ഥകൾ നിറവേറ്റേണ്ടതുണ്ടെന്നാണ്:
>
> (1) പ്രതി കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന നിഗമനത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം.
>
> ബന്ധപ്പെട്ട സാഹചര്യങ്ങൾ "സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം" എന്നാണ് ഈ കോടതി സൂചിപ്പിച്ചത് എന്നതും 'സ്ഥാപിക്കപ്പെടാവുന്നതാകണം' എന്നല്ലായെന്നതും ഇവിടെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. *ശിവാജി സഹബ്രാവോ ബോബഡെ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര* [(1973) 2 എസ്സിസി 793 : 1973 എസ്സിസി (സിആർഐ) 1033 : 1973 സിആർഎൽ എൽജെ 1783] കേസിൽ ഈ കോടതി വിധിച്ചതുപോലെ "തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്നതാകണം" എന്നതും "തെളിയിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം" എന്നതും തമ്മിൽ വ്യാകരണപരമായി മാത്രമല്ല നിയമപരമായും

[1] . 1995 Supp. (1) SCC 80
[2] . (1984) 4 SCC 116.

വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. അതിൽ താഴെപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്: [എസ്സിസി ഖണ്ഡിക 19, പേജ് 807: SCC (Cri) പേജ് 1047]

> "തീർച്ചയായും, ഒരു കോടതി ശിക്ഷ വിധിക്കണമെങ്കിൽ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിരിക്കണം, അല്ലാതെ കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തിരിക്കാം എന്നത് മതിയാകില്ലാ എന്നത് ഒരു പ്രാഥമിക തത്വമാണ്. കൂടാതെ 'ഉണ്ടായിരിക്കാം', എന്നതിന് 'ഉണ്ടായിരിക്കണം' എന്നതുമായുള്ള മാനസിക അകലം വളരെ വലുതാണ്, അവ്യക്തമായ അനുമാനങ്ങളും കൃത്യമായ നിഗമനങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വേർതിരിവാണിത്."

(2) അങ്ങനെ സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകൾ കുറ്റാരോപിതന്റെ കുറ്റകൃത്യവുമായി മാത്രം ബന്ധപ്പെടുത്താനാകുന്നതാകണം, അതായത്, കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണ് എന്നതല്ലാതെയുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കരുത്,

(3) സാഹചര്യങ്ങൾ നിർണ്ണായക സ്വഭാവമുള്ളതും ഗണ്യവുമായിരിക്കണം.

(4) തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടവ ഒഴികെ സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും അവ ഒഴിവാക്കണം,

(5) കുറ്റാരോപിതന്റെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു കാരണവും അവശേഷിപ്പിക്കാത്ത തരത്തിൽ തെളിവുകളുടെ പൂർണ്ണമായ ഒരു ശൃംഖല ഉണ്ടായിരിക്കണം, മാത്രമല്ല എല്ലാ മാനുഷിക സാധ്യതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലും ഈ പ്രവൃത്തി പ്രതി ചെയ്തിരിക്കുമെന്ന് തെളിയിക്കുകയും വേണം."

10. കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണെന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തുന്നതിന് ആവശ്യമായ സാഹചര്യങ്ങൾ പൂർണമായും സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് സാധിക്കണം. ഒരു കോടതിക്ക് പ്രതിയെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് കുറ്റാരോപിതൻ 'കുറ്റവാളിയാണെന്ന് ഉറപ്പാക്കണം' എന്നത് ഒരു പ്രാഥമിക തത്വമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു, 'കുറ്റവാളിയാകാനിടയുണ്ട്' എന്നത് പര്യാപ്തമല്ല. 'തെളിയിക്കപ്പെടാവുന്നതാകണം' എന്നതും 'തെളിയിക്കപ്പെടണം അല്ലെങ്കിൽ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കണം' എന്നതും തമ്മിൽ വ്യാകരണപരമായി മാത്രമല്ല, നിയമപരമായും വ്യത്യാസവുമുണ്ട്. സ്ഥാപിതമായ വസ്തുതകൾ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റം ചെയ്തിരിക്കാനുള്ള സാധ്യതയിലേക്ക് മാത്രം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതാകണം. അതായത്, കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റക്കാരനാണ് എന്നതല്ലാതെയുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിഗമനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ആ സാഹചര്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ സാധിക്കരുത്. പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിക്കേണ്ട ഒരൊറ്റ നിഗമനം ഒഴികെയുള്ള സാധ്യമായ എല്ലാ സിദ്ധാന്തങ്ങളും നിരസിക്കാനാകുന്ന തരത്തിലായിരിക്കണം സാഹചര്യങ്ങൾ.

പ്രതിയുടെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന ഒരു നിഗമനത്തിന് ന്യായമായ ഒരു സാധ്യതയും അവശേഷിപ്പിക്കാത്തവിധം തെളിവുകളുടെ ശൃംഖല പൂർണ്ണതയുള്ളതാകണം. മാനുഷികമായ എല്ലാ സാധ്യതകൾ പ്രകാരവും ആ പ്രവൃത്തി ചെയ്തത് കുറ്റാരോപിതനായിരിക്കണം എന്ന് തെളിയിക്കുകയും വേണം.

11. ഈ മാർഗനിർദേശ തത്വങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, നാം ഇപ്പോഴത്തെ കേസ് പരിശോധിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

12. വിചാരണക്കോടതി ഇനിപ്പറയുന്ന സാഹചര്യങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു:

(i) മരിച്ചയാളോടൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ടു;

(ii) മൂന്നാം പ്രതി ബോബിയിൽ നിന്ന് ആഭരണങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെയുള്ള മോഷണ വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുത്തു;

(iii) ഒന്നാം പ്രതി ഷിബു@ ഷിബു സിംഗിൽ നിന്ന് മൺവെട്ടി കണ്ടെടുത്തു;

(iv) മൂന്നാം പ്രതി ബോബി നൽകിയ വിവരപ്രകാരം മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തു;

13. മേൽപ്പറഞ്ഞ സാഹചര്യങ്ങൾ പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിയിച്ചുവെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് വിചാരണ കോടതി 1 മുതൽ 3 വരെയുള്ള പ്രതികളെ ശിക്ഷിച്ചിരുന്നു. അപ്പീലിൽ, ബിജു @ ബാബിക്കെതിരായ (രണ്ടാം പ്രതി) കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തുകയും അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുകയും ചെയ്തു.

14. രണ്ടാം പ്രതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കേസ് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് കണ്ടെത്തിയ ഹൈക്കോടതി ഡിവിഷൻ ബെഞ്ച്, ഒന്നാം പ്രതിയെയും മൂന്നാം പ്രതിയെയും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, ന്യായമായ സംശയത്തിന് അതീതമായി കേസ് തെളിയിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് സാധിച്ചുവെന്ന് നിരീക്ഷിച്ചു.

15. പിഡബ്ല്യു–1 ന്റെ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതരായ വ്യക്തികളെ മരിച്ചയാൾക്കൊപ്പം അവസാനമായി കണ്ടുവെന്ന സാഹചര്യം കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ പ്രധാന സാഹചര്യമായി വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും കണ്ടെത്തിയതായി കാണാം. ബോബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മൃതദേഹവും ആഭരണങ്ങളും കണ്ടെടുത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അധിക തെളിവുകളുണ്ടെന്നും ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗിനെ (ഒന്നാം പ്രതി) സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, മൃതദേഹം ഒളിപ്പിച്ച കുഴി കുഴിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ച മൺവെട്ടി കണ്ടെടുത്തത് ഷിബു @ ഷിബു സിംഗിന്റെ (പ്രതി നമ്പർ 1) കുറ്റം തെളിയിക്കുന്ന ഒരു അധിക സാഹചര്യമാണെന്ന് ഹൈക്കോടതി കണ്ടെത്തി.

16. അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി. v. സതീഷ്*[3] കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമായിരിക്കും:

> "22. മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ടത് കുറ്റാരോപിതനൊപ്പമായിരിക്കുകയും ആ സമയവും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള സമയവ്യത്യാസം വളരെ കുറവായിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കുറ്റാരോപിതനല്ലാത്ത മറ്റൊരാൾ കുറ്റകൃത്യം നടത്തിയിരിക്കാനുള്ള സാധ്യത അസംഭാവ്യമാകും, അപ്പോഴാണ് അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തം പ്രസക്തമാകുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിനിടയിൽ ഒരു നീണ്ട ഇടവേള ഉണ്ടാകുകയും അതിനിടയിൽ മറ്റുള്ളവർ വരാനുള്ള സാധ്യത നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി പ്രതിയോടൊപ്പം കണ്ടുവെന്നത് ക്രിയാത്മകമായി സ്ഥാപിക്കാൻ ചില കേസുകളിൽ ബുദ്ധിമുട്ടായിരിക്കും. കുറ്റാരോപിതർ ക്കൊപ്പമാണ് മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ടത് എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്താൻ തക്കവണ്ണം മറ്റ് തെളിവുകളില്ലായെങ്കിൽ, ആ കേസുകളിൽ കുറ്റ സ്ഥിരീകരണത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തുന്നത് അപകടകരമാണ്. ഈ കേസിൽ പിഡബ്ല്യു 2 ന്റെ തെളിവുകൾക്ക് പുറമേ, പിഡബ്ല്യു 3, 5 സാക്ഷികളും മരിച്ചയാളെ പ്രതികളോടൊപ്പം കണ്ടതിന് നല്ല തെളിവുകളുണ്ട്."

17. കുറ്റാരോപിതനൊപ്പം മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി ജീവനോടെ കണ്ട സമയവും മരിച്ചയാളെ മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള സമയവ്യത്യാസം വളരെ ചെറുതാണെങ്കിൽ, കുറ്റാരോപിതനല്ലാത്ത മറ്റേതെങ്കിലും വ്യക്തി കുറ്റകൃത്യം നടത്താനുള്ള സാധ്യത അസംഭാവ്യമാകുന്നു, അപ്പോൾ അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തം പ്രസക്തമാണ്. അവസാനമായി പ്രതിക്കൊപ്പം കണ്ട സമയവപം മരിച്ച നിലയിൽ കണ്ടെത്തിയ സമയവും തമ്മിലുള്ള അന്തരം വളരെ വലുതാണെങ്കിൽ, മറ്റൊരാൾ അതിനിടയിൽ വരാനുള്ള സാധ്യത തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

18. നിലവിലെ കേസിൽ, പരാതിക്കാരൻ / പിഡബ്ല്യു –1 പറയുന്നതനുസരിച്ച്, 2000 നവംബർ 20 ന് രാത്രി 08.00 മണിക്ക് മരിച്ചയാളെ പ്രതികൾ കൊണ്ടുപോയി. 2000 നവംബർ 21 ന് തന്നെ തന്നെ അനധികൃതമായി കസ്റ്റഡിയിൽ എടുത്തുവെന്നും 2000 നവംബർ 25 ന് മാത്രം അറസ്റ്റ് രേഖപ്പെടുത്തിയെന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം. വിഷയത്തിന്റെ ആ വശം പരിശോധിക്കുന്നതിലേക്ക് കടക്കേണ്ടതില്ലെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. 2000 നവംബർ 25 ന് ബോബി മണലൂർ കടവിൽ നിൽക്കുന്നതായി രഹസ്യവിവരം ലഭിച്ചതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ

[3] (2005) 3 SCC 114

ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.00 ന് അറസ്റ്റ് ചെയ്യുകയായിരുന്നുവെന്നാണ് ഐ.ഒ-യുടെ തെളിവുകളിൽ പറയുന്നത്. ബോബിയുടെ കുറ്റസമ്മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വീട്ടിൽ നിന്ന് വിവിധ വസ്തുക്കൾ പിടിച്ചെടുത്തതായി അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അതിനുശേഷം മരിച്ചയാളെ കുഴിച്ചിട്ട ഭാരതപ്പുഴയിലെ സ്ഥലത്തേക്ക് പ്രതി തങ്ങളെ നയിച്ചുവെന്ന് ഐഒ പറയുന്നു. അയഞ്ഞ മണ്ണ് കണ്ട സ്ഥലം സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുകയും സമയം വൈകിയെന്നതിനാൽ പരിശോധന അടുത്ത ദിവസത്തേക്ക് മാറ്റിവെക്കുകയും ചെയ്തു. 2000 നവംബർ 26 ന് മൂന്നാം പ്രതി നൽകിയ സൂചനകൾ പ്രകാരം സ്ഥലത്തെത്തി ഒറ്റപ്പാലം തഹസിൽദാർ ഇൻക്വസ്റ്റ് റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കി.

19. ഒന്നാമതായി, പിഡബ്ല്യു 1 പറഞ്ഞതനുസരിച്ച്, മരിച്ചയാളെ പ്രതികൾ കൊണ്ടുപോയ സമയത്തിൽ നിന്ന് മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്ത സമയത്തിലേക്ക് കുറഞ്ഞത് അഞ്ച് ദിവസത്തെ ഇടവേളയെങ്കിലും ഉണ്ടെന്ന് വ്യക്തമായി കാണാൻ കഴിയും. എന്നിരുന്നാലും, ബോബിയുടെ (പ്രതി നമ്പർ 3/ അപ്പീൽവാദി) നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് മൃതദേഹം വീണ്ടെടുത്തത് എന്ന് സംശയാതീതമായി സ്ഥാപിക്കാൻ പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിയുമോ എന്നതാണ് നിർണായക ചോദ്യം. ബോബിയുടെ (മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദി) നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തതെന്ന് പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിക്കുകയാണെങ്കിൽ മാത്രമേ അഞ്ച് ദിവസത്തെ ഇടവേളയുടെ പ്രസക്തി വരികയുള്ളൂ.

20. 1946-ൽ തന്നെ പ്രിവി കൗൺസിൽ *പുളുകുരി കോട്ടയ്യ ആൻഡ് അദേർസ് v. കിംഗ്-എംപെറർ* [4]കേസിൽ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ പ്രിവി കൗൺസിലിന്റെ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമായിരിക്കും:

> "ഇന്ത്യൻ തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ന്റെ നിർമ്മാണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ ചോദ്യം ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കും. ആ വകുപ്പും അതിനു മുമ്പുള്ള രണ്ടു വകുപ്പും ഇനിപ്പറയുന്ന പ്രകാരം ചേർത്തു വായിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ് . (തെളിവ് നിയമത്തിലെ 25, 26, 27 വാക്യങ്ങൾ വായിച്ച ശേഷം ന്യായാധിപൻ തുടർന്നു) ആലങ്കാരിക പദപ്രയോഗങ്ങളില്ലാത്ത വകുപ്പ് 27, തൊട്ടുമുമ്പിലെ വകുപ്പ് ഏർപ്പെടുത്തിയ നിരോധനത്തിന് ഒരു അപവാദം നൽകുന്നു, കൂടാതെ ഒരു വ്യക്തി പൊലീസിന് മുമ്പാകെ നടത്തുന്ന ചില പ്രസ്താവനകൾ തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ടെന്ന് ഇത് അനുശാസിക്കുന്നു. ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ള കുറ്റാരോപിതനായ ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തുമ്പോൾ അത് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം എന്നതും, അതിലൂടെ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന

[4] 1946 SCC OnLine PC 47

മറ്റനേകം വിവരങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെടണമെന്നതും ഈ വകുപ്പ് ബാധകമാകുന്നതിന് ആവശ്യമായ വ്യവസ്ഥയാണ്. നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് ഒരു പരിധിവരെ ഉറപ്പുലഭിക്കുന്നു, തൽഫലമായി പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ തെളിവായി നൽകാൻ സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാമെന്ന കാഴ്ചപ്പാടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകൾ. എന്നാൽ കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുടെ കൃത്യമായ സ്വഭാവത്തെ ആശ്രയിച്ചാകണം അതുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ഈ വിവരങ്ങൾ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാവുന്ന പരിധി മനസിലാക്കേണ്ടത്. സാധാരണഗതിയിൽ, പൊലീസ് കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഏതെങ്കിലും സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മൃതദേഹം, ആയുധം അല്ലെങ്കിൽ ആഭരണങ്ങൾ പോലുള്ള ചില വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുക്കാനാകും എന്ന വിവരം നൽകുമ്പോൾ ഈ വകുപ്പ് പ്രാബല്യത്തിൽ വരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ "കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത" എന്നതിനെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭൗതിക വസ്തുവായി കാണാമെന്നും ആ വസ്തുവുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഏത് വിവരവും തെളിയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും ക്രൗണിനായി ശ്രീ മെഗാവ് വാദിച്ചു. കണ്ടെടുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു ശരീരം താൻ കൊലപ്പെടുത്തിയ ഒരു വ്യക്തിയുടേതാണെന്നും, കണ്ടെടുത്ത ആയുധം ഒരു കൊലപാതകം നടത്താൻ ഉപയോഗിച്ചതാണെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടെടുത്ത ആഭരണങ്ങൾ കവർച്ച ചെയ്തതാണെന്നും ഒരു കുറ്റാരോപിതൻ നൽകുന്ന വിവരങ്ങളെല്ലാം ഈ വീക്ഷണ പ്രകാരം തെളിവായി സ്വീകാര്യമാണ്. 27–ാം വകുപ്പ് ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ, പൊലീസിനോട് നടത്തിയ അല്ലെങ്കിൽ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലുള്ള വ്യക്തികൾ നടത്തിയ കുറ്റസമ്മതങ്ങൾക്ക് രണ്ട് വകുപ്പുകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയ നിരോധനത്തിൽ കാര്യമായ കഴമ്പില്ല. കുറ്റസമ്മതം നടത്താൻ പോലീസ് ഒരു വ്യക്തിയെ അനാവശ്യ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്ന നിയമനിർമ്മാണസഭയുടെ ഭയത്തിൽ നിന്ന് പ്രചോദനം ഉൾക്കൊണ്ടാണ് ഈ നിരോധനം. എന്നാൽ നിരോധനം നീക്കാൻ ആവശ്യമായത് പിന്നീട് കണ്ടെടുത്ത് ഹാജരാക്കുന്ന ഒരു വസ്തുവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട വിവരങ്ങൾ കുറ്റസമ്മതത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പ്രസ്തുത നിരോധനം നീങ്ങുന്നതിന് അത് മാത്രം മതിയാകും, പൊലീസ് പ്രയോഗിക്കുന്ന സമ്മർദം സന്ദർഭത്തിന് തുല്യമാണെന്ന് അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ തെളിയിക്കപ്പെടുമെന്നും പ്രായോഗികമായി നിരോധനം ഉണ്ടാകുമെന്ന് കരുതുന്നത് യുക്തിസഹമല്ലെന്നും കരുതാം. വ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സാധാരണ തത്വങ്ങൾ പ്രകാരം, 26–ാം വകുപ്പിലെ വ്യവസ്ഥകളെ 27–ാം വകുപ്പിനോട് ചേർത്തുവായിക്കുമ്പോൾ ഈ വകുപ്പിന്റെ സത്തയെ അസാധുവാക്കാൻ പാടില്ലെന്ന് ന്യായാധിപൻമാർ കരുതുന്നു. ന്യായാധിപൻ മാരുടെ വീക്ഷണ പ്രകാരം, വകുപ്പിനുള്ളിൽ പറയുന്ന “കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയെ"

ഹാജരാക്കുന്ന വസ്തുവിന് തുല്യമായി കണക്കാക്കുന്നത് തെറ്റാണ്; ***വസ്തു ലഭ്യമായ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകണം കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത എന്നതും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പ്രതിക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതും, നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നതും വകുപ്പ് 27 ബാധകമാകുന്നതിന് ആവശ്യമാണ് – സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട വസ്തുവിന്റെ മുൻ ഉപയോക്താവ് അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല ചരിത്രം എന്നിവയെ കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല.*** ഉദാഹരണത്തിന് "എന്റെ വീടിന്റെ മേൽക്കൂരയിൽ ഞാൻ ഒരു കത്തി ഒളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്" എന്നൊരാൾ വെളിപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരു കത്തി കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്നില്ല; കത്തികൾ വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഒരു കത്തി വീട്ടിൽ ഒളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന വസ്തുത വിവരദാതാവിന്റെ അറിയാമെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് ഇത് നയിക്കുന്നു, കുറ്റകൃത്യം നടത്താൻ ഈ കത്തി ഉപയോഗിച്ചതായി തെളിഞ്ഞാൽ, കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത വളരെ പ്രസക്തമാണ്. എന്നാൽ പ്രസ്താവനയിലേക്ക് "ഞാൻ എ–യെ കുത്താനുപയോഗിച്ച" , എന്നീ വാക്കുകൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ വാക്കുകളെ അംഗീകരിക്കാനാകില്ല. കാരണം അവ വിവരദാതാവിന്റെ വീട്ടിൽ നിന്ന് കത്തി കണ്ടെത്തിയതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല."

[ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു]

21. കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത വസ്തു ലഭ്യമായ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകണം എന്നതും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പ്രതിക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കണം എന്നതും, നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നതും വകുപ്പ് 27 ബാധകമാകുന്നതിന് ആവശ്യമാണ്. കണ്ടെടുത്ത വസ്തുവിന്റെ മുൻകാല ഉപയോക്താവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ, അല്ലെങ്കിൽ മുൻകാല ചരിത്രം എന്നിവ അതിന്റെ കണ്ടെത്തലുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതല്ല. ഈ വീക്ഷണം ഈ കോടതി നിരവധി കേസുകളിൽ സ്ഥിരമായി പിന്തുടരുന്നു .

22. ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്താത്ത സാഹചര്യത്തിൽ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വസ്തുക്കൾ കണ്ടെടുത്തതിന്റെ തെളിവുകൾ പരിഗണിക്കാൻ *ചന്ദ്രൻ v. ദി സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് തമിഴ്നാട്*[5] കേസിൽ ഈ കോടതിക്ക് അവസരമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രസ്തുത കേസിൽ ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടെടുക്കുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം ഒന്നാം പ്രതിയുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. പിഡബ്ല്യു–34 ന് മുമ്പ് രേഖപ്പെടുത്തിയ കുറ്റസമ്മത മൊഴി (ലക്ഷ്യരേഖ പി –27) പ്രകാരം ഒന്നാം പ്രതി നൽകിയ പ്രേരണയിലാണ് ആഭരണങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തതെന്ന് വിലയിരുത്തിയതിൽ സെഷൻസ് ജഡ്ജിക്കും ഹൈക്കോടതിക്കും പിഴവ് സംഭവിച്ചതായി ഈ

[5] (1978) 4 SCC 90

കോടതി കണ്ടെത്തി. പ്രസ്തുത കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് പ്രസക്തമായിരിക്കും:

> "36. ..... അതിനാൽ ഈ ആഭരണങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് കാരണമായത് എ –1 ന്റെ കുറ്റസമ്മത മൊഴിയാണെന്ന് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്നതാണ് വസ്തുത....."

23. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം പ്രതികളുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴികളൊന്നും തെളിയിക്കപ്പെടാത്തതിനാൽ ആഭരണങ്ങൾ വീണ്ടെടുത്തതിനെ ആശ്രയിക്കാൻ കോടതി വിസമ്മതിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്.

24. *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണ്ണാടക v. ഡേവിഡ് റൊസാരിയോ ആൻഡ് അനദർ*[6] എന്ന കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നതും ഇവിടെ പ്രസക്തമാണ്.:

> "5. ..... ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നല്ലാ വിവരങ്ങൾ വന്നതല്ലെങ്കിൽ അഥവാ ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലല്ലാത്ത ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്നാണ് വിവരങ്ങൾ വന്നതെങ്കിൽ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം ഈ വിവരങ്ങൾ അനുവദനീയമല്ല. കണ്ടെത്തലിലേക്ക് നയിക്കുന്ന വിവരങ്ങളാണ് വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം അനുവദനീയമായ പ്രസ്താവന.വിവരങ്ങളാണ് അംഗീകരിക്കപ്പെടേണ്ടത് എന്നതിനാൽ അവയാണ് തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടത് അല്ലാതെ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അതിൻമേൽ രൂപീകരിച്ച അഭിപ്രായമല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, കസ്റ്റഡിയിൽ പ്രതികൾ നൽകിയ കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ വസ്തുക്കൾ വീണ്ടെടുക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ചുവെന്ന് തെളിയിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ***അതിനാൽ, പ്രതികളുടെയും പ്രോസിക്യൂഷന്റെയും പ്രയോജനത്തിനായി നൽകിയ വിവരങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, കൃത്യമായ വിവരങ്ങൾ തെളിവുകളിലൂടെ ചേർക്കണം.*** തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ൽ ഉൾച്ചേർത്തിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന ആശയം തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങളുടെ സ്ഥിരീകരണ സിദ്ധാന്തമാണ്. ***ഒരു തടവുകാരനിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും വിവരങ്ങളുടെ ബലത്തിൽ നടത്തിയ തിരയലിൽ ഏതെങ്കിലും വസ്തുത കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, അത്തരമൊരു കണ്ടെത്തൽ തടവുകാരൻ നൽകുന്ന വിവരങ്ങൾ സത്യമാണെന്നതിന്റെ ഉറപ്പാണ് എന്ന തത്വത്തിലാണ് ഈ സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിതമായത്. വിവരങ്ങൾ കുറ്റസമ്മത സ്വഭാവമുള്ളതോ അല്ലാത്തതോ ആകാം, പക്ഷേ അത് ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തുന്നതിൽ കലാശിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അത്***

[6] (2002) 7 SCC 728

വിശ്വസനീയമായ ഒരു വിവരമായി മാറുന്നു. ഒരു വസ്തുവിന്റെ വീണ്ടെടുക്കൽ ഈ വകുപ്പിൽ വിഭാവനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയുടെ കണ്ടെത്തലല്ലെന്ന് ഇപ്പോൾ നന്നായി ബോധ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കണ്ടെത്തിയ വസ്തുത വസ്തു ലഭ്യമായ സ്ഥലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാകണമെന്നും ഇതു സംബന്ധിച്ച് പ്രതിക്ക് അറിവുണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രസ്തുത വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നുമുള്ള വ്യാഖ്യാനത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ട വിധിന്യായമാണ് *പുള്ളുകുരി കോട്ടയ്യ v. എംപറർ* (എഐആർ 1947 പിസി 67: 48 സിആർഐ എൽജെ 533: 73 ഐഎ 65]. (കാണുക *സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര V. ദാമു* [(2000) 6 എസ്സിസി 269 : 2000 എസ്സിസി (സിആർഐ) 1088 : 2000 സിആർഐ എൽജെ 2301] ....."

[ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു]

25. *സുബ്രഹ്മണ്യ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കർണാടക*[7] കേസിൽ ഈ കോടതിയുടെ മൂന്നംഗ ബെഞ്ച് ഇങ്ങനെ നിരീക്ഷിച്ചു:

"82. മേൽപ്പറഞ്ഞ തെളിവുകൾ കണക്കിലെടുത്ത്, കണ്ടെത്തലുകൾ നിയമത്തിന് അനുസൃതമായി തെളിയിക്കാനും സ്ഥാപിക്കാനും പ്രോസിക്യൂഷന് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ഈ കോടതി പരിശോധിക്കുന്നു. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് ഇപ്രകാരമാണ്:

> "27. കുറ്റാരോപിതരിൽ നിന്ന് ലഭിച്ച എത്രമാത്രം വിവരങ്ങൾ തെളിയിക്കാനാകുന്നതാണ്—
>
> ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യം ആരോപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് ഒരു പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ കസ്റ്റഡിയിലിരിക്കെ ലഭിച്ച വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഏതെങ്കിലും വസ്തുത കണ്ടെത്തിയാൽ, അത്തരം വിവരങ്ങൾ ഒരു കുറ്റസമ്മതത്തിന് തുല്യമാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ,വലിയ അളവിൽ അതുവഴി കണ്ടെത്തിയ വസ്തുതയുമായി വ്യക്തമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി, തെളിയിക്കപ്പെടാം."

83. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം പ്രസക്തമായ ഒരു വസ്തുത കണ്ടെത്തുന്നതിലേക്ക് നയിക്കുന്ന തരത്തിൽ അപ്പീൽവാദി നടത്തിയതായി പറയപ്പെടുന്ന കൃത്യമായ പ്രസ്താവനയെ മേൽപ്പറഞ്ഞ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളാരും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് തെളിവുകളിലെ ആദ്യത്തേതും അടിസ്ഥാനപരമായതുമായ പോരായ്മ.

[7] 2022 SCC OnLine SC 1400

84, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആയുധം ഒളിപ്പിച്ച സ്ഥലം, മൃതദേഹം സംസ്കരിച്ച സ്ഥലം, വസ്തുക്കൾ ഒളിപ്പിച്ച സ്ഥലം എന്നിവയെ കുറിച്ച് വിവരം നൽകുന്നതായി കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി കസ്റ്റഡിയിൽ കഴിയവേ സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരവും ഇച്ഛാശക്തിയോടെയും പ്രസ്താവിച്ചുവെന്നാണ് അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ പറയുന്നത് എങ്കിൽ അദ്ദേഹം ആദ്യം ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത് രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ തന്നെ വിളിച്ചു വരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു. രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തിയാൽ, കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആയുധം ഒളിപ്പിച്ചുവെന്ന് പറയപ്പെടുന്ന സ്ഥലം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ഉചിതമായ മൊഴി നൽകാൻ അവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പ്രതിയോട് ആവശ്യപ്പെടണം. കസ്റ്റഡിയിലായിരിക്കുമ്പോൾ രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾക്ക് (പഞ്ച് സാക്ഷികൾ) മുമ്പാകെ പ്രതി അത്തരം മൊഴി നൽകുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതൻ പറഞ്ഞ കൃത്യമായ മൊഴിയോ കൃത്യമായ വാക്കുകളോ അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നിയമാനുസൃതമായി തയാറാക്കേണ്ട പഞ്ചനാമയുടെ ആദ്യ ഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനായി പഞ്ചനാമയുടെ ഈ ആദ്യ ഭാഗം എപ്പോഴും സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണ് പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ തയാറാക്കേണ്ടത്. അങ്ങനെ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആയുധമോ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ ഉപയോഗിച്ച മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുവോ ഒളിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥലം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ പ്രതി സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരവും ഇച്ഛാശക്തിയോടെയും സന്നദ്ധത പ്രകടിപ്പിച്ച് ഒരു പ്രത്യേക പ്രസ്താവന നടത്തി എന്നതിന് വിശ്വാസ്യത ലഭിക്കുന്നു. പഞ്ചനാമയുടെ ആദ്യഭാഗം പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞാൽ, കുറ്റാരോപിതനും രണ്ട് സ്വതന്ത്ര സാക്ഷികൾക്കുമൊപ്പം പോലീസ് സംഘം പ്രതി വ്യക്തമാക്കിയ സ്ഥലത്തേക്ക് പോകും. ആ പ്രത്യേക സ്ഥലത്ത് നിന്ന് കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ ആയുധം അല്ലെങ്കിൽ രക്തം പുരണ്ട വസ്തുക്കൾ അല്ലെങ്കിൽ കുറ്റകൃത്യവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മറ്റേതെങ്കിലും വസ്തുക്കൾ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, മുഴുവൻ പ്രക്രിയയുടെയും ആ ഭാഗം പഞ്ചനാമയുടെ രണ്ടാം ഭാഗമായി മാറും. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇത്തരത്തിൽ കണ്ടെത്തൽ പഞ്ചനാമ തയാറാക്കുമെന്നാണ് നിയമം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. അന്വേഷണ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ മുഴുവൻ വാക്കാലുള്ള തെളിവുകളും വായിച്ചാൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ പ്രസക്തമായ വശങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഇത് അപര്യാപ്തമാണെന്ന് വ്യക്തമാണ്."

26. തെളിവ് നിയമത്തിലെ 27–ാം വകുപ്പ് പ്രകാരം ഐഒ ഏതുതരത്തിൽ കണ്ടെത്തൽ പഞ്ചനാമ തയാറാക്കുമെന്നാണ് നിയമം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് ഈ കോടതി വിശദമായി പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിലവിലെ കേസിൽ, മേൽപ്പറഞ്ഞ ആവശ്യകതയ്ക്ക് അനുസൃതമായി റിക്കവറി

പഞ്ചനാമ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രകാരം ബോബിയുടെ (മൂന്നാം പ്രതി / അപ്പീൽവാദി) മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അതിനാൽ, ബോബിയുടെ (പ്രതി നമ്പർ 3 / അപ്പീൽവാദി) നിർദ്ദേശപ്രകാരം മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തുവെന്ന സാഹചര്യം തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പരാജയപ്പെട്ടുവെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

27. ആഭരണങ്ങൾ വീണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ബോബിയുടെ (മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദി) നിർദ്ദേശപ്രകാരമാണ് എന്നതാണ് ഹൈക്കോടതി ആശ്രയിച്ച മറ്റൊരു സാഹചര്യം. അത്തരം വീണ്ടെടുക്കലിനെ ആശ്രയിക്കുന്നതിൽ വിചാരണക്കോടതിക്കും ഹൈക്കോടതിക്കും തെറ്റുപറ്റിയതായി ഈ കോടതി കണ്ടെത്തുന്നു. റിക്കവറി മെമ്മോ കെട്ടിച്ചമച്ച രേഖയാണെന്നും പി-14 പ്രകാരമുള്ള വീണ്ടെടുക്കൽ പ്രഹസനമാണെന്നും തെളിയിക്കാൻ മതിയായ തെളിവുകൾ ഉണ്ടെന്ന് വിചാരണ കോടതി കണ്ടെത്തി. എന്നിരുന്നാലും, പ്രതി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തുന്നതിന് വിചാരണക്കോടതി അപ്പോഴും പ്രസ്തുത വീണ്ടെടുക്കലിനെ ആശ്രയിച്ചു. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഇക്കാര്യത്തിൽ വിചാരണക്കോടതിയുടെ കണ്ടെത്തൽ തികച്ചും വികലമാണ്, ആ കണ്ടെത്തൽ ഹൈക്കോടതി സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്തു.

28. ഷിബു @ ഷിബു സിംഗിനെ (ഒന്നാം പ്രതി) സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ആശ്രയിക്കുന്ന അധിക സാഹചര്യം മൺവെട്ടി വീണ്ടെടുക്കലാണെന്നത് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. ബോബിയുടെ (പ്രതി നമ്പർ 3/ അപ്പീൽവാദി) നിർദ്ദേശപ്രകാരം മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തുവെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന അതേ സ്ഥലത്ത് നിന്ന് മൺവെട്ടിയും കണ്ടെടുത്തു. ബോബിയുടെ (പ്രതി നമ്പർ 3/ അപ്പീൽവാദി) വെളിപ്പെടുത്തൽ മൊഴിയിൽ നിന്ന് നേരത്തെ തന്നെ വ്യക്തമായിരുന്നുവെന്ന് വിചാരണ കോടതി വിലയിരുത്തി. എന്നിരുന്നാലും, പ്രസ്തുത മൺവെട്ടിയുടെ വീണ്ടെടുക്കൽ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാമെന്ന് അവർ കരുതി. നേരത്തേ അറിയാമായിരുന്ന ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്നാണ് ഈ വീണ്ടെടുക്കൽ നടന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്, ഇത് ഒന്നാം പ്രതി ഷിബു@ ഷിബു സിംഗിന്റെ മാത്രം അറിവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതല്ല. അതിനാൽ, അത്തരമൊരു കണ്ടെത്തലിൽ എത്തിയതിൽ വിചാരണക്കോടതി വീണ്ടും പിഴവു വരുത്തിയിരിക്കുകയാണ്.

29. പിഡബ്ല്യു 1 ന്റെ തെളിവുകൾ പ്രകാരം, മരിച്ചയാളെ അവസാനമായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനൊപ്പം പ്രതിയും ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന സാഹചര്യം മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ അവശേഷിക്കുന്നതെന്നത് വ്യക്തമാണ്. എന്നിരുന്നാലും, അവസാന കാഴ്ചയുടെ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം, കുറ്റസ്ഥിരീകരണം നടത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തത് ബോബി (മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദി) നൽകിയ വിവരങ്ങൾ പ്രകാരമാണെന്ന് തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു.

വിചാരണക്കോടതിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ പോലും ബോബിയുടെ (മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽവാദി) വീട്ടിൽ നിന്ന് സാധനങ്ങൾ കണ്ടെടുത്തത് പ്രഹസനവും കെട്ടിച്ചമച്ചതുമാണ്. മൂന്നാം പ്രതി/അപ്പീൽ വാദിയുടെ വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നേരത്തേ അറിയാമായിരുന്നതാണ് എന്ന് വിചാരണക്കോടതി പോലും അഭിപ്രായപ്പെട്ട സ്ഥലത്തു നിന്നാണ് ഒന്നാം പ്രതി നൽകിയ വിവരപ്രകാരം മൺവെട്ടി കണ്ടെടുത്തത്.

30. ആ വീക്ഷണത്തിൽ, പ്രതി കുറ്റകൃത്യം ചെയ്തുവെന്നതല്ലാതെ മറ്റൊരു നിഗമനത്തിലേക്കും നയിക്കാത്ത തരത്തിൽ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ശൃംഖല തെളിയിക്കുന്നതിൽ പ്രോസിക്യൂഷൻ പൂർണ്ണമായും പരാജയപ്പെട്ടു.

31. സീനിയർ കൗൺസിലായ ശ്രീ ബാൽഗോപാൽ സുരേഷ് ചന്ദ്ര ബഹ്രിയുടെ (മേൽപരാമർശം) കേസിനെ ആശ്രയിക്കുന്നത് തികച്ചും അസ്ഥാനത്താണെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു, പ്രസ്തുത വിധിയുടെ 40–ാം ഖണ്ഡികയിൽ ഈ കോടതി ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിക്കുന്നു

> "40. ..... മേൽപ്പറഞ്ഞ സമർപ്പണങ്ങളുടെ ഗുണങ്ങളോ ദോഷങ്ങളോ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ്, സാഹചര്യത്തെളിവുകളെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള ശിക്ഷാവിധി സംബന്ധിച്ച നിയമം നന്നായി തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടതാണെന്നും ഈ വശത്തെക്കുറിച്ച് വിശദമായ ചർച്ച ആവശ്യമില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കാൻ ഈ കോടതി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ലഭ്യമായ തെളിവുകൾ സാഹചര്യത്തെളിവുകൾ മാത്രമായ ഒരു കൊലപാതക കേസിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ കുറ്റത്തിന്റെ നിഗമനത്തിലെത്തുന്ന വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും ന്യായമായ എല്ലാ സംശയങ്ങൾക്കും അതീതമായി പൂർണ്ണമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെടണം, അങ്ങനെ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പ്രതി കുറ്റം ചെയ്തുവെന്ന നിഗമനവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടാൽ മാത്രം പോരാ അവ ഒരു തരത്തിലും കുറ്റാരോപിതൻ നിരപരാധിയാകാനുള്ള സാധ്യതയുമായി പൊരുത്തപ്പെടാതിരിക്കുകയും വേണം, കുറ്റാരോപിതന്റെ നിരപരാധിത്വവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്ന എല്ലാ യുക്തിപരമായ നിഗമനങ്ങളെയും ഒഴിവാക്കുന്നതാകണം ഇത്."

32. മേൽപ്പറഞ്ഞ കേസിൽ ഈ കോടതി നടത്തിയ ഇനിപ്പറയുന്ന നിരീക്ഷണങ്ങൾ പരാമർശിക്കുന്നത് കൂടുതൽ പ്രസക്തമാണ്:

> "71. ..... തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ലെ വ്യവസ്ഥകൾ, നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തുകയാണെങ്കിൽ, വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് ഒരു പരിധിവരെ ഉറപ്പ് ലഭിക്കുന്നു, തൽഫലമായി പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ തെളിവായി സ്വീകരിക്കുന്നത് സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാൻ കഴിയും.

കുറ്റകൃത്യത്തിനുപയോഗിച്ച ഉപകരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നതിലൂടെ അത്തരം വിവരങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും സ്ഥിരീകരിക്കുകയും ചെയ്താൽ കുറ്റകൃത്യത്തിന്റെ വസ്തുക്കളെ കുറിച്ചുള്ള കുറ്റസമ്മത മൊഴി തെറ്റാനിടയില്ലെന്ന വിശ്വസത്തിലേക്ക് അത് നയിക്കും..... "

33. തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള രണ്ട് അവശ്യ നിബന്ധനകൾ ഇനിപ്പറയുന്നവയാണെന്ന് കോടതി ആവർത്തിച്ചതായി പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ 71–ാം ഖണ്ഡിക പരിശോധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും, (1) വിവരങ്ങൾ നൽകുന്ന വ്യക്തി ഏതെങ്കിലും കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പ്രതിയായിരിക്കണം, (2) അയാൾ പോലീസ് കസ്റ്റഡിയിലായിരിക്കണം. നൽകിയ വിവരങ്ങളുടെ അനന്തരഫലമായി ഒരു വസ്തുത യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ടെത്തിയാൽ, വിവരങ്ങൾ ശരിയാണെന്ന് ഒരു പരിധിവരെ ഉറപ്പ ലഭിക്കുമെന്നും തൽഫലമായി പ്രസ്തുത വിവരങ്ങൾ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാൻ സുരക്ഷിതമായി അനുവദിക്കാമെന്നുമുള്ള കാഴ്ചപ്പാടിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ് തെളിവ് നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 27 ലെ വ്യവസ്ഥകളെന്ന് കോടതി നിരീക്ഷിച്ചു.

34. പ്രസ്തുത കേസിന്റെ വസ്തുതകളിൽ, പരാതിക്കാരനായ ഗുർബചൻ സിംഗ് നടത്തിയ വെളിപ്പെടുത്തലിന്റെ കുറ്റസമ്മത മൊഴി ഉണ്ടെന്ന് കോടതി കണ്ടെത്തി, ഇത് കുറ്റകൃത്തിലെ വസ്തുക്കൾ വീണ്ടെടുത്തതിലൂടെ സ്ഥിരീകരിച്ചു. അതിനാൽ, വെളിപ്പെടുത്തൽ പ്രസ്താവനയും അതിനുള്ള തെളിവുകളും കോടതി വിശ്വസിച്ചു. ഇവിടെ ഇതിനകം പരാമർശിച്ചതു പോലെ, നിലവിലെ കേസിൽ മരിച്ചയാളുടെ മൃതദേഹം കണ്ടെടുത്തതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് ബോബിയുടെ കുറ്റസമ്മത മൊഴികളൊന്നും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല.

35. ഇതിന്റെ ഫലമായി അപ്പീൽ അനുവദനീയമാണ്.

ഐപിസി 395, 365, 364, 201, 380, 302 എന്നീ വകുപ്പുകൾ ഐപിസി 34–ാം വകുപ്പിനോട് ചേർത്താവായിക്കുന്നതു പ്രകാരം 2004 ഡിസംബർ 18 ന് വിചാരണക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായവും 2008 ഓഗസ്റ്റ് 25 ന് ഹൈക്കോടതി പുറപ്പെടുവിച്ച അപവദിത വിധിന്യായവും റദ്ദാക്കി. ആരോപിക്കപ്പെട്ട എല്ലാ കുറ്റങ്ങളിൽ നിന്നും അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കുന്നു. പ്രതികളുടെ ജാമ്യ ബോണ്ടുകൾ തിരിച്ചുനൽകപ്പെടും.

37. തീർപ്പുകൽപ്പിക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ തീർപ്പാക്കപ്പെട്ടതായി മാറുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചു.